

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.534 van 29 maart 1999
in de zaak A. 82.857/X-8739.**

In zake : 1. Joachim VAN EYCK,
2. Marie DE BROUWER,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat E. THIRY,
kantoor houdende te 1180 BRUSSEL,
Hyppolyte Boulengerlaan 49

tegen :

1. de gemeente HULDENBERG,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BLANCKE,
kantoor houdende te 3080 TERVUREN,
Puttestraat 78,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN-KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 275.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joachim VAN EYCK en Marie DE BROUWER op 10 maart 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van :

1. het besluit van 23 december 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg waarbij aan de n.v. AQUAFIN de bouwvergunning wordt verleend voor het "aanleggen van een verbindings-riolering" te Huldenberg (Sint-Agatha-Rode) aan de Hoekstraat, Dijleweg en Veeweyde;
2. het daaraan voorafgaand gunstig advies van 16 december 1998 van de gemachtigde ambtenaar van de Vlaamse minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening;

3. het daaraan voorafgaand gunstig advies van 5 juni 1998 van de dienst Monumenten en Landschappen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten & Landschappen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 11 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 maart 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten E. THIRY en P. JONGBLOET, die verschijnen voor verzoekers, van Advocaat J. BLANCHE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn andersluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekers eigenaar zijn van panden, gelegen aan de Leuvensebaan nrs. 376-378 te Huldenberg (Sint-Agatha-Rode); dat een eerste bouwvraag van de n.v. AQUAFIN werd geweigerd bij besluit van 19 december 1996 van het college van burgemeester en

schepenen van de gemeente Huldenberg op grond van het ongunstig advies van 18 december 1996 van de gemachtigde ambtenaar; dat de n.v. AQUAFIN tegen deze weigeringsbeslissing op 28 januari 1997 beroep heeft ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; dat de bestendige deputatie dit beroep bij besluit van 5 augustus 1997 heeft verworpen; dat de n.v. AQUAFIN op 12 november 1997 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg een nieuwe bouwaanvraag heeft ingediend voor het "aanleggen van een verbindingsriolering" te Huldenberg (Sint-Agatha-Rode) over gronden gelegen aan de Hoekstraat, Dijleweg en Veeweyde; dat volgens deze nieuwe bouwaanvraag het collectorgedeelte onder de Leuvensebaan en langs verzoekers' eigendom niet meer wordt aangelegd door het graven van een open sleuf van bijna 5 m diepte, maar door het persen door de bodem van de rioleringsbuis; dat om deze verbindingsriolering te kunnen realiseren werd overgegaan tot de onteigening van een deel van verzoekers' eigendom; dat deze onteigening toelaatbaar werd verklaard en verzoekers' wettigheidsbezwaren werden verworpen bij vonnis van 21 januari 1999 van de Vrederechter van het Tweede Kanton te Leuven; dat het tracé van de ontworpen verbindingsriolering loopt over gronden die volgens de voorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Leuven bestemd zijn tot woongebied met landelijk karakter, agrarisch gebied, gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, natuurgebied, landschappelijk waardevol agrarisch gebied, en waterwinningsgebied; dat dit tracé tevens loopt door de bij koninklijk besluit van 3 juli 1979 als dorpsgezicht beschermde dorpskom van Huldenberg (Sint-Agatha-Rode), waarbinnen ook verzoekers' eigendommen gelegen zijn; dat het tracé niet loopt over het gebied van een door de Koning -thans de Vlaamse regering- goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, en

evenmin over het gebied van een behoorlijk vergunde niet vervallen verkaveling; dat de dienst Monumenten en Landschappen op 5 juni 1998 zich "principieel akkoord" heeft verklaard met de realisatie van het project doorheen de dorpskom, mits "als aanvullende garantie op de beperkingen van de schade ... de berekende differentiële zetting voor de aanpalende woningen beperkt (zal) worden tot 4 mm i.p.v. 20 mm"; dat de gemachtigde ambtenaar op 16 december 1998 een gunstig advies heeft uitgebracht "mits het naleven van de bindende voorwaarden zoals opgelegd door : 1) De Afdelingen Natuur, Land en Water, 2) De cel Monumenten en Landschappen Vlaams-Brabant, 3) De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, 4) Het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium"; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 23 december 1998 de bouwvergunning heeft verleend, mits onder meer "de voorwaarden vermeld in het advies van de gemachtigde ambtenaar na te leven";

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekers in een eerste middel de schending aanvoeren van artikel 13, 4.3., en 13, 4.3.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen,

"doordat, de bouwvergunning de aanleg van een collector vergunt waarvan het tracé loopt door onder meer natuurgebied (...) (cfr. MER, p. 7, tabel 1.1. voor project 95.286)

Terwijl, uit artikel 13, 4.3., en 13, 4.3.1., van het Inrichtings-KB. blijkt dat de groengebieden bestemd zijn voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu, en in deze zones enkel jagers- en vissershutten mogen worden gebouwd, voor zover deze niet kunnen worden gebruikt als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk,

En terwijl, het aanleggen van een ondergrondse riool voor het vervoer van afvalwater over lange afstand naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie dus niet kan worden vergund in een natuurgebied,

En terwijl, de Gemachtigde Ambtenaar voor de Provincie Vlaams-Brabant naar aanleiding van een eerdere bouwaanvraag voor een volkomen indentiek tracé reeds stelde dat dit tracé in strijd was met artikel 13 van het KB dd. 28 december 1972;

En terwijl, de Bestendige Deputatie van de Provincie Vlaams Brabant reeds in zijn besluit d.d. 5 augustus 1997 waarbij een bouwvergunning voor het nu vergunde tracé werd geweigerd stelde dat een herziening van het geplande tracé was aangewezen wegens de onverenigbaarheid van dit tracé met de gewestplanbestemming van de volgens dit tracé getroffen terreinen,

Zodat, het bestreden besluit door de aanleg van een riool voor het transport van afvalwater te vergunnen in het natuurgebied artikel 13, 4.3., en 13, 4.3.1., van het Inrichtings-KB dd. 28 december 1972 schendt";

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt :

"3. Vooreerst rijst de vraag naar het belang van de verzoekende partijen bij dit middel gezien hun eigendom en het onteigende perceelsgedeelte, behoudens vergissing van verwerende partij, niet in een natuurgebied maar in een woongebied met landelijk karakter is gelegen.

4. Ten gronde zij gesteld dat, afgezien van de vraag of een verbindingsriool niet als bestemmings-neutrale lijninfrastructuur moet worden beschouwd, de onverenigbaarheid van het bouwproject met de bestemming «natuurgebied» niet zo voor de hand ligt als de verzoekers menen.

Door de verbindingsriool wordt huishoudelijk afvalwater, dat thans in de wateren van het openbaar hydrografisch net terechtkomt, waaronder de door het natuurgebied stromende Dijle, opgevangen en naar een waterzuiveringsinstallatie gevoerd. De gemachtigde

ambtenaar stelde dan ook terecht dat het bouwontwerp de bestaande waterlopen zou saneren. Het bouwontwerp kan in die zin als een werk tot behoud, bescherming en herstel van het natuurlijk milieu worden gekwalificeerd. Dat is perfect in overeenstemming met artikel 13.4.3. van het K.B. van 28 december 1972.

5. Wordt de verbindingsriool op het eerste gezicht wel als strijdig met het natuurgebied beschouwd, kan nog een beroep gedaan worden op artikel 20 van het K.B.

Krachtens deze bepaling kunnen 'bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen ... ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied'.

Dat een verbindingsriool voor huishoudelijk afvalwater als een gemeenschapsvoorziening kan worden aangemerkt, hoeft geen betoog. Dat door de ondergrondse aanleg het architectonisch karakter van het betrokken natuurgebied niet in het gedrang komt, evenmin. En de verenigbaarheid met de algemene bestemming 'natuurgebied' wordt gewaarborgd door de afdeling Natuur opgelegde bijzondere vergunningsvoorwaarden evenals door de sanerende invloed van de riool voor het hydrografisch net.

6. De stedenbouwkundige verenigbaarheid wordt door de gemachtigde ambtenaar ook in die zin verantwoord : 'Planologische aspecten : uit het milieu-effectenrapport bleek dat het huidig voorgelegde tracé in de meeste baten voor mens en milieu zal resulteren. Het betreft een gemeenschapsvoorziening waarvan de noodzaak tot inplanting op deze plaats en op dit ogenblik ten volle is bewezen in het milieu-effectenrapport'. En verder : 'Mits het naleven van alle bij de bouwvergunning gevoegde voorwaarden zal dit ontwerp ... de plaatselijke goede ruimtelijke ordening verbeteren door het saneren van de waterlopen en de verkeersleefbaardere heraanleg van het bovenliggend wegdek'.

Hoewel de gemachtigde ambtenaar het ontwerp uitdrukkelijk als gemeenschapsvoorziening bestempelde, lichten de verzoekende partijen niet toe waarom artikel 20 van het K.B. van 28 december 1972 niet van toepassing zou zijn. Het middel is in die mate ook onvoldoende concreet om als ernstig te worden aanvaard";

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt :

"In voorliggend geval kan verwezen worden naar het advies van de gemachtigde ambtenaar waar deze bij de bespreking van het derde bezwaar ingediend tijdens de

procedure van het openbaar onderzoek stelt : 'plano-logische aspecten : uit het milieu-effectenrapport bleek dat het huidig voorgelegde tracé in de meeste baten voor mens en milieu zal resulteren. Het betreft een gemeenschapsvoorziening waarvan de noodzaak tot inplanting op deze plaats en op dit ogenblik ten volle is bewezen in het milieu-effectenrapport'.

Ook wordt er in de beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project geoordeeld door de gemachtigde ambtenaar : 'de bouwplaats is deels een waardevolle groene open ruimte en deels een kleinschalige en kunsthistorisch-archeologisch waardevolle dorpskern. De omgeving wordt bepaald door een waardevol golvend landschap met kleine dorpskernen. Het project voorziet in de aanleg van een afvalwatercollector waarbij zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van de bestaande wegzate'.

Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening overweegt de gemachtigde ambtenaar : 'Mits het naleven van alle bij de bouwvergunning gevoegde voorwaarden zal dit ontwerp (plannen gedateerd van 20/10/1997) de plaatselijke goede ruimtelijke ordening verbeteren door het saneren van de waterlopen en de verkeersleefbare heraanleg van het bovenliggend wegdek'.

Er is aldus geen strijdigheid met de bestemming natuurgebied zoals voorgehouden door de verzoekende partijen.

Mocht de Raad van oordeel zijn dat er wel strijdigheid zou bestaan omdat enkel een vissers- of jagershut zou zijn toegelaten zoals verzoekende partijen voorhouden, dan moet gelet op het evidente karakter van gemeenschapsvoorziening en de aard van het bouwwerk, nl. riolering die zich onmogelijk kan beperken tot een afgezonderd gebied gelet op het karakter van lijninfrastructuur, besloten worden dat de bouwaanvraag wel kon worden toegelaten gelet op art. 20 van het K.B. van 28 december 1972.

Er is dan ook geen schending van het artikel 13.4.3 en 13.4.3.1 van het hoger genoemd K.B.";

Overwegende dat de bepalingen van artikel 13, 4.3., en 13, 4.3.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, luiden als volgt :

"4.3. De groengebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

4.3.1. De natuurgebieden omvatten de bossen, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen,

aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden.

In deze gebieden mogen jagers- en vissershutten worden gebouwd voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk.";

Overwegende dat artikel 20 van hetzelfde koninklijk besluit van 28 december 1972, luidt als volgt :

"Art. 20. Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied";

Overwegende dat het overwegend gedeelte van het advies van 16 december 1998 van de gemachtigde ambtenaar met betrekking tot het bezwaar "planologische strijdigheid gelet op de gedeeltelijke ligging in een natuurgebied" vermeldt wat volgt :

"(...) planologische aspecten: uit het milieu-effectenrapport bleek dat het huidig voorgelegde tracé in de meeste baten voor mens en milieu zal resulteren. Het betreft een gemeenschapsvoorziening waarvan de noodzaak tot inplanting op deze plaats en op dit ogenblik ten volle is bewezen in het milieu-effectenrapport";

Overwegende dat uit het voormeld overwegend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar met zoveel woorden blijkt dat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de bouwaanvraag met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ervan is uitgegaan dat het ontworpen bouwwerk een gemeenschapsvoorziening betreft, en om die reden in natuurgebied kan worden toegestaan; dat op het eerste gezicht niet blijkt, en verzoekers overigens niet beweren, dat de betrokken verbindingsriolering geen gemeenschapsvoorziening zou zijn die valt onder de toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van

28 december 1972; dat verzoekers anderzijds niet betwisten dat de voorwaarden van artikel 20 vervuld zouden zijn; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekers in een tweede middel de schending aanvoeren van het redelijkheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het continuïteitsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

"doordat, uit het bestreden besluit blijkt dat de Gemachtigde Ambtenaar voor de Provincie Vlaams-Brabant in zijn advies d.d. 16 december 1998 over de bouwaanvraag stelt dat mits het naleven van de bij de bouwvergunning gevoegde voorwaarden het ontwerp de plaatselijke goede ruimtelijke ordening zal verbeteren door het saneren van de waterlopen en de verkeersleefbaardere heraanleg van het bovenliggend wegdek,

Terwijl, de Gemachtigde Ambtenaar, voor de Provincie Vlaams-Brabant twee jaar eerder, op 18 december 1996 met betrekking tot de bouwaanvraag voor de collector volgens een identiek tracé terecht oordeelde dat dit tracé in strijd was met artikel 13 van het KB d.d. 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, met de wettelijke bepalingen betreffende de monumenten en landschappen en het archeologisch erfgoed,

En terwijl, op 5 augustus 1997 de Bestendige Deputatie van de Provincie Vlaams-Brabant dit advies van de Gemachtigde Ambtenaar nog bijtrad in een weigeringsbesluit met betrekking tot de aanleg van de collector over het identieke tracé, en de Bestendige Deputatie in dit weigeringsbesluit nog stelde dat in die omstandigheden de wijziging van het tracé aangewezen was,

Zodat de Gemachtigde Ambtenaar door met betrekking tot een bouwaanvraag voor de aanleg van een riool door een natuurgebied een positief advies uit te brengen onder verzwijging van de loop van het aangevraagde tracé door een natuurgebied, nadat hij kort tevoren met betrekking tot de aanvraag voor de aanleg van deze riool volgens identiek hetzelfde tracé een negatief advies had uitgebracht wegens de stedenbouwkundige onverenigbaarheid van de aanleg van een riool met de bestemmingsvoorschriften voor een natuurgebied en dit zonder deze koerswijziging uitdrukkelijk te

motiveren het redelijkheidsbeginsel en het continuïteitsbeginsel als Algemeen Beginsel van Behoorlijk Bestuur heeft geschonden, evenals de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van overheidshandelingen heeft geschonden";

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt :

"Voor zover de verwerende partij het middel begrijpt wordt aangeklaagd dat de gemachtigde ambtenaar zonder enige motivering een wijziging in zijn beoordeling doorvoerde. Waar hij op 18 december 1996 voor een identiek tracé oordeelde dat de aanvraag in strijd was met artikel 13 van het K.B. van 28 december 1972 en met de wettelijke bepalingen betreffende de monumenten en landschappen en het archeologisch erfgoed, wordt onderhavige aanvraag met identiek tracé wel gunstig geadviseerd.

De aangeklaagde onregelmatigheid betreft dus een afwezigheid van motivering van de wijziging in beoordeling, niet een gebrek in deze motivering.

Dit middel faalt duidelijk in feite.

Vooreerst betreft het géén identieke aanvraag. Zoals in het feitenrelaas wordt toegelicht, wijzigde de n.v. AQUAFIN, ingevolge de tijdens de eerste procedure uitgebrachte adviezen, de plannen en uitvoeringswijze van het werk. Ingevolge het advies van de afdeling Natuur werden zelfs (beperkte) tracéwijzigingen opgelegd.

Voorts motiveert de gemachtigde ambtenaar zijn beoordelingswijziging wél formeel :

- Hij verwijst naar de eenstemmig gunstige voorwaardelijke adviezen, waar zijn vorig besluit op negatieve adviezen steunde;

- Bij het beantwoorden van de bezwaren kan men o.m. lezen : «... De oorspronkelijke bouwplannen werden aangepast : plaatselijke tracéwijzigingen en plaatselijk doorpersingen in plaats van een open sleuf. Verder wordt een voorwaarde opgenomen om de stabiliteit van de omliggende bouwwerken te garanderen...»;

- Bij de historiek kan men lezen : «Een eerste bouwaanvraag werd geweigerd gelet op de grotere dan normaal te dragen negatieve impact op de bebouwde omgeving. Dit ontwerp werd bijgestuurd in overleg met alle mede verantwoordelijke instanties».

- Zoals bij het vorig middel toegelicht wordt de stedenbouwkundige verenigbaarheid verantwoord door te wijzen op de aard van gemeenschapsvoorziening.

Er is dus alleszins een motivering aanwezig. Die vaststelling volstaat om het middel als ernstig af te wijzen.

3. De Raad van State heeft reeds geoordeeld dat de overheid een voorheen ingenomen stedenbouwkundige opvatting kan verlaten voor zover dat gebeurt na een nieuw onderzoek waaruit veranderlijke feitelijke gegevens naar voor komen en dit blijkt uit de motivering van de beleidswijziging.

(...)

Te dezen is daaraan zeker voldaan. Het nieuwe onderzoek kan zelfs als uiterst grondig worden bestempeld";

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt :

"Uit de uiteenzetting van het middel is duidelijk dat verzoekende partijen hun middel tot de niet-motivering van de koerswijziging beperken.

Zeker in het kader van de procedure van schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid dienen de middelen zo gelezen te worden zoals verzoekende partijen ze weergeven zonder dat de verwerende partijen noch de Raad de taak hebben mogelijke interpretaties op te zoeken of verdoken onderdelen van middelen op te speuren.

De zeer bijzondere procedure dient precies de verzoekende partijen ertoe aan te zetten met des te meer duidelijkheid en precisie hun middelen te formuleren.

In de motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar d.d. 16 december 1998 wordt echter uitdrukkelijk verwezen naar de verschillende externe adviezen, waaronder dat van de cel Monumenten en Landschappen Vlaams-Brabant, waarvan expliciet wordt aangehaald : 'gunstig mits de berekende differentiële zetting voor de aanpalende woningen te beperken tot 4 mm. in plaats van 20 mm'.

Eveneens wordt in de bespreking van de bezwaren expliciet verwezen naar het hoger genoemde advies met betrekking tot bezwaar bestaande in de vrees voor stabiliteit van de woning (bv. eerste bezwaardin-diener).

Ook wordt in de motivering verwezen naar de historiek waarbij wordt gesteld : 'Een eerste bouw-aanvraag werd geweigerd gelet op de grotere dan normaal te dragen negatieve impact op de bebouwde omgeving. Dit ontwerp werd bijgestuurd in overleg met alle mede verantwoordelijke instanties'.

Er is in het advies van de gemachtigde ambtenaar aldus duidelijk terug te vinden om welke redenen hij nu wel een gunstig advies kan geven.

Daarenboven verwijst het advies uitdrukkelijk naar de voorwaarden die opgelegd zijn door de verschillende adviserende instanties en zijn die voorwaarden niet identiek aan wat eerst werd voorzien zodat men

niet kan spreken van een koerswijziging van de gemachtigde ambtenaar tegenover een identieke situatie met die van voorheen.

Het is precies na wijziging van het procédé waarbij een differentiële zetting voor de aanpalende woningen beperkt wordt tot 4 mm. in plaats van 20 mm. dat de gewijzigde houding aangenomen werd. De gewijzigde houding staat dus tegenover een gewijzigde situatie.

Eveneens moet worden opgemerkt dat verzoekende partijen de motivering op zich noch in feite noch in rechte aanvechten, zodat al de erin voorkomende motieven buiten de huidige procedure dienen te worden gehouden en als afdoende en voldoende dienen beschouwd te worden.

Het tweede middel is dan ook niet ernstig en ongegrond";

Overwegende dat het ongunstig advies van 18 december 1996 van de gemachtigde ambtenaar over de eerste bouwaanvraag is gemotiveerd als volgt :

"(...)

Uit het M.E.R.-dossier en de ingewonnen deeladviezen blijkt dat zowel aan het natuurgebied als aan de beschermde dorpskom en de archeologische site en het geklasseerde monument bij ongewijzigd tracé, onherstelbare schade zal worden toegebracht.

Het ontwerp is dan ook in strijd zowel met de bepalingen van artikel 13 van het K.B. d.d. 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen als met de wettelijke bepalingen betreffende de monumenten en landschappen en het archeologisch erfgoed.

Aldus besluit ik tot weigering van de bouwvergunning";

Overwegende dat het hiervoor bij het onderzoek van het eerste middel aangehaalde overwegend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over de nieuwe bouwaanvraag met betrekking tot het bezwaar "planologische strijdigheid gelet op de gedeeltelijke ligging in een natuurgebied" uitdrukkelijk vermeldt dat de aanleg van de betrokken verbindingsriolering "een gemeenschapsvoorziening (betreft) waarvan de noodzaak tot inplanting op deze plaats en op dit ogenblik ten volle is bewezen in het

milieueffectenrapport"; dat de gemachtigde ambtenaar aldus op het eerste gezicht wel lijkt te verantwoorden waarom hij alsdan van mening is dat de vergunning wel kan worden toegestaan in natuurgebied;

Overwegende dat het overwegend gedeelte van het advies van 16 december 1998 van de gemachtigde ambtenaar voorts onder meer vermeldt :

"De oorspronkelijke bouwplannen werden aangepast : plaatselijke tracéwijzigingen en plaatselijk doorper-singen in plaats van een open sleuf. Verder wordt in de bouwvergunning een voorwaarde opgenomen om de stabiliteit van de omliggende bouwwerken te garande-ren";

dat zowel de dienst Monumenten en Landschappen op 5 juni 1998 als het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium op 16 april 1998 een voorwaardelijk gunstig advies over de nieuwe bouwaanvraag hebben uitgebracht; dat het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar is verleend "mits het naleven van de bindende voorwaarden zoals opgelegd door: 1) De Afdelingen Natuur, Land en Water 2) De cel Monumenten en Landschappen Vlaams Brabant 3) De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorzie-ning 4) Het Instituut voor het Archeologisch Pa-trimonium", en welke uitdrukkelijk in het overwegend gedeelte van het advies zijn vermeld; dat het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar de wijziging van zijn standpunt over de bouwaanvraag op het eerste ge-zicht voldoende lijkt te verantwoorden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekers in een derde middel de schending aanvoeren van het redelijkheidsbe-ginsel, het motiveringsbeginsel en het continuïteitsbe-ginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

"Doordat, bij brief van 5 juni 1998 de Afdeling ROHM Vlaams-Brabant, Dienst Monumenten en Landschappen laconiek aan A.R.O.H.M. Dienst Ruimtelijke Ordening laat weten dat de dienst zich principieel akkoord kan verklaren met de realisatie van het project doorheen de dorpskorm,

Terwijl, diezelfde dienst bij brieven d.d. 25 en 26 januari 1998 en bij nota d.d. 10 april 1998 nog duidelijk liet weten dat de realisatie van het project doorheen de dorpskom blijvend negatief geadviseerd werd,

Zodat de dienst Monumenten en Landschappen van de Afdeling R.O.H.M. Vlaams-Brabant door een laconiek en ongemotiveerd positief advies te verstrekken bij brief van 5 juni 1998, kort nadat deze dienst in verschillende nota's zeer omstandig en uitdrukkelijk gemotiveerd had aangetoond waarom ter zake een negatief advies werd uitgebracht, en dit zonder deze koerswijziging uitdrukkelijk te motiveren het redelijkheidsbeginsel en het continuïteitsbeginsel als Algemeen Beginsel van Behoorlijk Bestuur heeft geschonden, evenals de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van overheidshandelingen heeft geschonden (...);

Overwegende dat de eerste verwerende partij
antwoordt :

"Het gunstig advies bevat wel degelijk een formele motivering : «In aansluiting op de vergadering van heden 3/6/98 met professor VAN GEMERT kan onze dienst zich principieel akkoord verklaren met de realisatie van het project doorheen de dorpskom.

Als aanvullende garantie op de beperking van de schade zal de berekende differentiële zetting voor de aanpalende woningen beperkt worden tot 4mm i.p.v. 20 mm».

Die vaststelling volstaat om het middel af te wijzen.

Evenmin kan gesteld worden dat de dienst Monumenten en Landschappen zijn standpunt wijzigde zonder nieuw onderzoek : er werd zelf een externe stabiliteitsdeskundige bijgehaald en meerdere malen oververgaderd. Het feitenrelaas toont dat genoegzaam aan. Verre van laconiek en ongemotiveerd, ging de dienst zeer gewetensvol te werk en werd het vorig standpunt slechts verlaten nadat de eigen deskundige zijn fiat gaf én mits het opleggen van een bijkomende garantie";

Overwegende dat de tweede verwerende partij
antwoordt :

"Ook dit middel faalt in feite, net zoals het tweede middel. Ook hier moet opgemerkt worden dat het middel zich beperkt tot de gebrekkige motivering van de koerswijziging en dient het verweer in verband met de duidelijkheid en precisie van de formulering van het middel worden weerhouden, zoals voorgehouden met betrekking tot het tweede middel.

Het bestreden advies d.d. 5 juni 1998 vermeldt : 'In aansluiting op de vergadering van heden 3/6/98 met professor VAN GEMERT kan onze dienst zich principieel akkoord verklaren met de realisatie van het project doorheen de dorpskom.

Als aanvullende garantie op de beperking van de schade zal de berekende differentiële zetting voor de aanpalende woningen beperkt worden tot 4 mm. i.p.v. 20 mm'.

Het is aldus onjuist te stellen dat de koerswijziging niet gemotiveerd wordt, zoals verzoekende partijen stellen. Het tegendeel is waar.

In de middelen die verzoekende partijen ontwikkelen in het inleidend verzoekschrift, wordt nergens gesteld dat die motivering niet juist zou zijn.

Het middel is niet ernstig en ongegrond";

Overwegende dat het verslag van de vergadering van 18 mei 1998 van de betrokken overheden en de n.v. AQUAFIN over de bouwaanvraag onder meer vermeldt wat volgt :

"Monumenten en Landschappen

Hun (bindend) negatieve advies betreft 2 probleempunten:

- a) doortocht doorheen de Motte
- b) stabiliteit van de gebouwen in het beschermde dorpsgezicht, vnl. de kerk

a) Dhr. ROBIJNS gaat akkoord met de voorwaarden opgelegd door het I.A.P.

b) Prof. VAN GEMERT heeft de opdracht van Monumenten en Landschappen onderzoek gedaan naar de stabiliteit van de kerk te Sint-Agatha-Rode. Hij heeft gesteld dat er voor meer dan 50 % kans is op schade aan deze kerk indien Aquafin de werken uitvoert zoals voorgesteld.

Dhr. ROBIJNS vraagt om een alternatief tracé aan de overzijde van de Dijle te bekijken.

Er wordt overeengekomen dat Monumenten en Landschappen samen met Aquafin het project zal bespreken met prof. VAN GEMERT. Indien deze bij zijn standpunt blijft, blijft ook het negatieve advies van Monumenten en Landschappen behouden en moet een alternatief tracé bekeken worden.

Indien prof. VAN GEMERT wel overtuigd is van de technisch veilige uitvoerbaarheid van het project

nabij het centrum zal Monumenten en Landschappen het advies wijzigen in een positief advies.

Dhr. ROBIJNS maakt een afspraak met prof. VAN GEMERT en brengt dhr. VERELST hiervan op de hoogte.

(mogelijke data: 3/6, 5/6(NM) en 10/6)";

Overwegende dat de dienst Monumenten en Landschappen op 5 juni 1998 volgend advies heeft uitgebracht :

"In aansluiting op de vergadering van heden 3/6/98 met professor VAN GEMERT kan onze dienst zich principieel akkoord verklaren met de realisatie van het project doorheen de dorpskom.

Als aanvullende garantie op de beperking van de schade zal de berekende differentiële zetting voor de aanpalende woningen beperkt worden tot 4 mm i.p.v. 20 mm";

Overwegende dat de wijziging in het standpunt van de dienst Monumenten en Landschappen aldus op het eerste gezicht afdoende lijkt te zijn gemotiveerd; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan een van de drie door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde cumulatieve voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig maart 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.